

Udtalelser egentlig indskrænkede sig til, at der var Tale om en eneste Spand Vand, saa maa det ærede Medlem huske mærkelig fejl, hvis han har læst Forhørene. Foruden den Spand Vand, der var Tale om, at Schwanenflügel havde faaet, den Gang han blev kaldt ud af Sygelukafet, og som jeg i min første Udtalelse sørgede for blev belyst ved Vidners Udsagn, kunde jeg, hvis det ikke vilde være for langt og trætte Tinget, oplæse en Række af Vidnesbyrd om Ting, der ere skete baade om Morgenen og i Løbet af Dagen. Det forholder sig ikke, som den ærede Marineminister sagde, at de blot ved Spulingen gik hen og kastede Vand ned, de kastede ligefrem med Vilje Vand ned til den syge Schwanenflügel, der laa i sin Seng. Det er mærkeligt, at det ærede Medlem i den Grad vil gøre sig Flid for at dække over det skete, naar han har læst Forhørene og ved, at det slaar ikke til. Det kan godt være, at det ærede Medlem kan gøre sig fortjent hos enkelte af sine overordnede — det tvivler jeg ikke om — ved det Forsvar, han leverede her, men jeg tror ikke, at han gør sig fortjent lige over for dem, der vil være med til at hævde Humaniteten. Det ærede Medlem er desuden blevet nødt til at lade det staa, jeg har fremført — jeg lyttede meget opmærksomt efter, da den ærede Marineminister fik Ordet — at hver af disse Elever koster Statskassen 39,600 Kr. Det er nogle af de dyreste Elever, vi have i hele Danmark, man kan maaske sige i hele Verden. Hvad Skældsordene angaar, vil jeg sige, at jeg netop omhyggelig undgik at berøre dem. Jeg synes, at de stakkels Forældre have haft Sorg og Tort nok ud af denne Sag, saa at det vilde være utilbørligt, om man gjorde sig Flid for ud af Forhørene at fremdrage alle disse Skældsord, som Kadetterne have brugt mod den paagældende Aspirant. Det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, at det er Bevis for, at her ikke er noget at gøre, at Finansudvalget ikke har taget sig af Sagen. Det har Udvalget tværtimod gjort. Det har taget sig af denne som af den Rørdamske Sag, det har sat en Linie i Betænkningen derom, netop for at man kunde tage Sagen op. Finansudvalget har desuden fremlagt Forhørene i Bureauet, saa at ethvert Medlem, der ikke er Medlem af Finansudvalget, men som ønskede at kende Forhørene, kunde læse dem og deltage i Debatten. Derfor staaer netop denne Linie i Betænkningen. Det har, som sagt, gjort mig ondt at høre det ærede Medlems For-

svar, jeg synes ikke, at det passer med den humane Tankegang, som det ærede Medlem ellers i Almindelighed gør sig til Tolk for. Det ærede Medlem indrømmede til syvende og sidst, og det vil jeg navnlig slaa fast, at alt ikke var, som det skulde være, og at der burde gøres Forandringer for at faa det bedre. Men naar det ærede Medlem indrømmer det, og han ikke alene har været Læge paa det paagældende Skib, men været Overlæge, og saa erklærer, at han ikke kender det fjerneste til det hele og ikke har set noget, synes jeg, det nærmest, hvis jeg maa sige det, ser ud, som om Manden ikke fuldt ud har udfyldt den Plads, som han var sat til at hævde først og fremmest som Overlæge.

Derefter vil jeg gerne sige nogle Ord til den højtærede Minister. Han sagde, at han har ikke afskediget Kadet With. Han har imidlertid i Dag givet os en værdifuld Oplysning, som vi ikke have maattet faa at vide før — jeg forstaar ikke, hvorfor. I Skrivelsen af 1ste November i Fjor skrev Ministeren netop, at han ikke har fundet Anledning til at gøre videre i denne Sag, det eneste, han har fundet Anledning til, var at faa fjernet disse to Køjer paa „Absalon“ i Nærheden af Skylightet. De skulde ikke have Lov til at være der for Fremtiden. Nu indrømmer den ærede Minister, at han har fundet Anledning til gennem Søofficersskolens Chef at give Kadet With en Overhaling, en Misbilligelse, en ordentlig Røffel, fordi han har opført sig paa den Maade, han har gjort. Skulle vi da endelig for at faa fuld Besked om, hvad der sker fra Ministerens Side i saadanne Sager, være nødt til at drage det frem i Rigsdagssalen og føre lange Debatter om det? Det har den allervæsentligste Betydning, at Marineministeren, efter at han har læst disse Forhør, har fundet Anledning til at træde op langt stærkere, end han skrey i sin Skrivelse af 1ste November i Fjor. Saa siger den ærede Minister, at dette, der skete den sidste Morgen i „Absalon“, var ikke værd at gøre saa stort Væsen af, man synes jo altid, det varede længe, naar det var noget ondt, men naar det var rart, varede det kun et Øjeblik. Den ærede Minister husker nok, at det lykkedes ham at faa Munterheden frem her i Tinget ved den ejendommelige Maade, hvorpaa netop han formaar at fremsætte en saadan Bemærkning. Ja, det var nu det, at Kammeraterne med Magt rev alle Klæderne af en Kadet og befaler ham at blive liggende i Køjen, medens de blive ved at sprøjte Vand paa